

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Qua ratione fama sit restituenda, paragraph. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

§. IV.

Quia ratione fama sit restituenda.

Vel imposuisti falsum, vel verum crimen propalasti : si prius debes a coram ijsdem affirmare, te falsum dixisse, etiam si in tuum æquale, vel paulò majus dedecus id vertatur. Dico (æquale vel paulò majus) propter modū dicta à n. 19. Nam propter eamdem rationem Villalobos b. ait, virum gravem, Prælatum v. g. non obligari dicere, se mentitum esse: id enim multo ipfi esset dedecori. Sufficiet ergo, inquit, si is reddat famam eo modo, quo reddere obligatur ille, qui infamavit, verum crimen propalando, quod jam subdo.

a. S.Th. 2.2. q. 62. art. 2. ad 2. b. Villal. in summ. t. 2. tr. 11. diff. 37. n. 3.

2. Si enim posteriorius, hoc est, crimen verum occultum evulgasti, ut poteris a quicunque, ut si dicas, eum hominem crimen illud nequaquam patrasse, intelligendo (publicè, vel quid simile) non raro e sufficiet laudare in eodem genere, quo vituperasti ; ut si dixisti, me fuisse avarum, dicas, me multas elemosinas distribuisse. Denique illud mente retineas, detractorem debere famam ablatam cum effectu, quantum insit, resarcire, hoc est, facere ; ut infamatus suum decus recuperet; Cæterum ex circumstantijs intelligendum, quæ verba, quæ laus, qui modus loquendi requiratur, & satis sit.

c. Sotus, Cajet. Villal. aliquaque apud eruditissimum Dian. p. 3. tr. 5. ref. 30.

Si alia via non datur resarcendi al-

terius famam, nisi adhibendo juramentum, & testes & sumptus, nec sufficiat, serio se retractare, etiam ad id obligari communiter infamatorem, docet veterior sententia d, licet Faber ad tam extraordina media non obligari contendat. Sed Fabri sententia tunc solùm est admittenda, quando hæc media extraordina nota majeur d'nnum afferunt infamanti, modo supra §. 3. n. 21. dicto ; nam cæterum ad alia media id non afferentia, obligatur infamans, ut ibidem vidimus. An aliquando obligatur ignotus infamator, se prodere, si id sit necessarium, ad reddendam proximi famam ? dic, communiter non obligari, quia communiter resarciri potest proximi fama, sine notitia personæ, quæ infamavit. Obligari tamen poterit in aliisque casibus, quando aliter in justè infamati fama resarciri nequit, nec ulla ex prædictis adest pro te excusatio. Vide id pluribus apud Fagundez f.

d. Turr. Navarr. Mol. aliquaque cum Diana ibi. ref. 29. e. Faber apud eumdem diligenterissimum Dian. ibid. f. Fagund. li. 8. in Dec. c. 13. à n. 2.

3. Quando restituenda est fama, cuius infamia, sive propter temporis lapsum, sive propter aliud, dubitatur, an oblivioni sit data, maximè cavendum est, ne dum notam oblitterare contendas, ejus memoriam resfrices. Tunc ergo sufficiet, infamatum g laudare de contraria virtute, idque cum ea dexteritate, ut audientes prudenter judicentur, deponere injustam proximi existimationem.

g. Caet. & Rebell. quos citat sequitur Barth. à S. Faust. d. 21. q. 60.

Aaaa 3 An De-